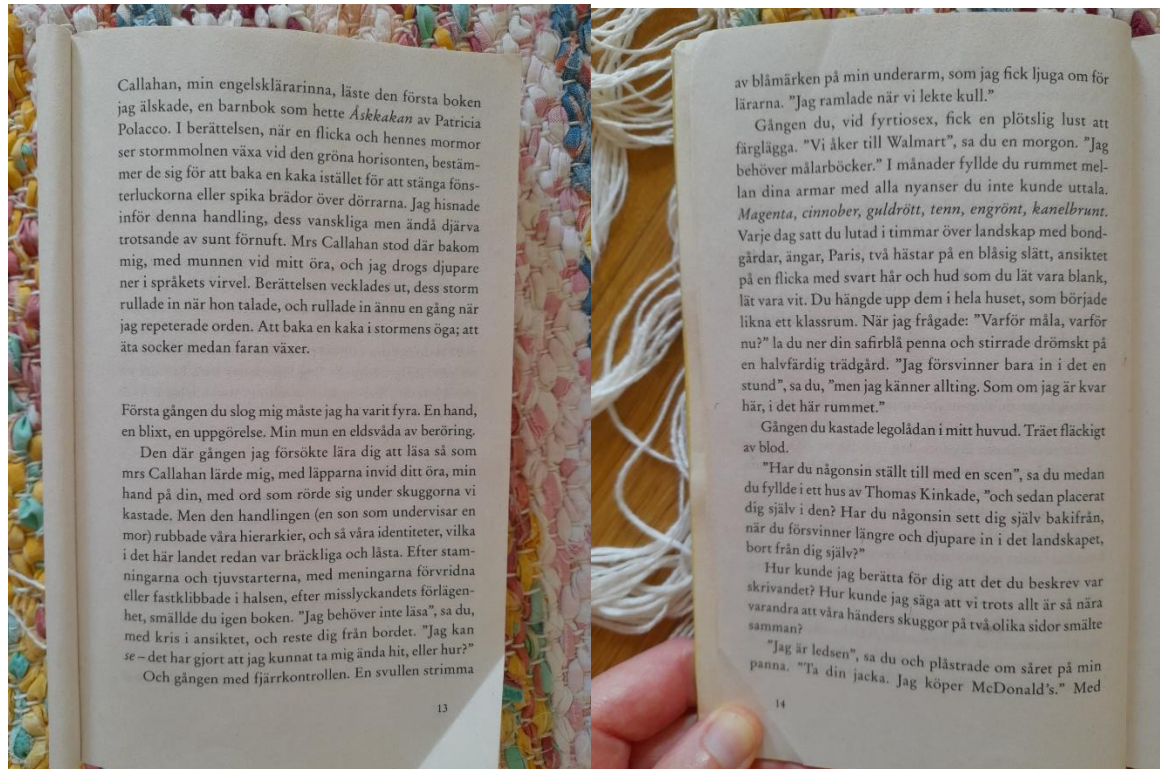

SLAKTA INNEHÅLLER OCKSÅ AKTA att läsa ocean

Vi läser Ocean Vuongs roman. Jag plockar ut passager. Jag väljer utifrån siffrorna, jag hade kunnat välja allt. Jag väljer 13. Det är min ålder när jag föds, får namn, får berättelse genom diagnos örsta gången.

Men varje sida i boken hade kunnat väljas tror jag.

På sidan här, stormens ÖGA. Jag fastnar för ögat. Jag fastnar för BAKA KAKA.

SISTA RADEN INNAN NÄSTA PASSAGE:

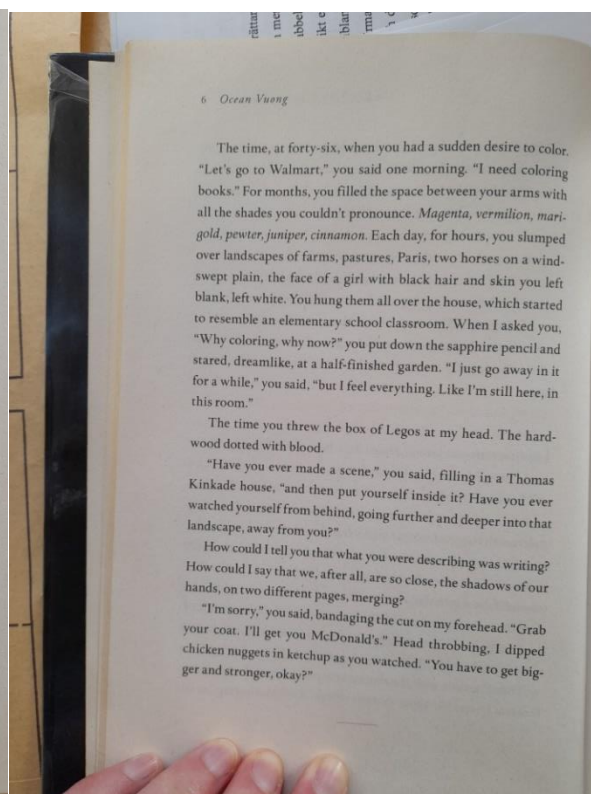
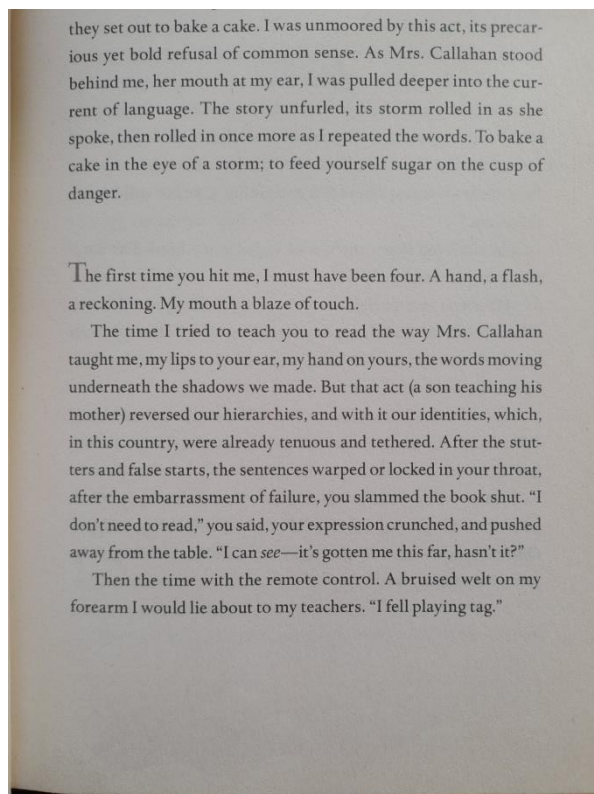
Engelskans CUSP. En sak som på svenska i denna översättning blir ett medan. Tiden som substantiv eller.

Sedan denna passage om berättande, berättande som skrivande och seende. Motsatsen som är samma sak som är likvärdig. Jag tänker på orden i detta. jag vet inte hur och vad jag ska jämföra.

Färgernas NAMN.

Tänker på hur jag alltid fastnar i Mare Kandres *Aliide* i passagen om oljekritorna, Aliides målande med oljekritor, världen genom målande, och sedan skriver Aliide.

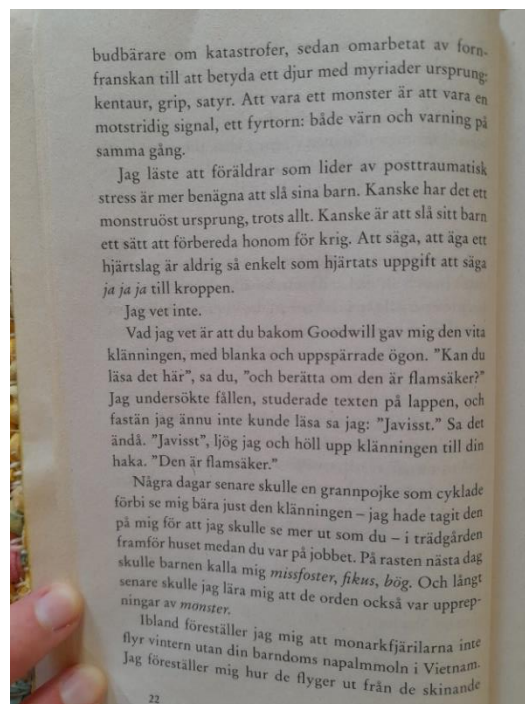
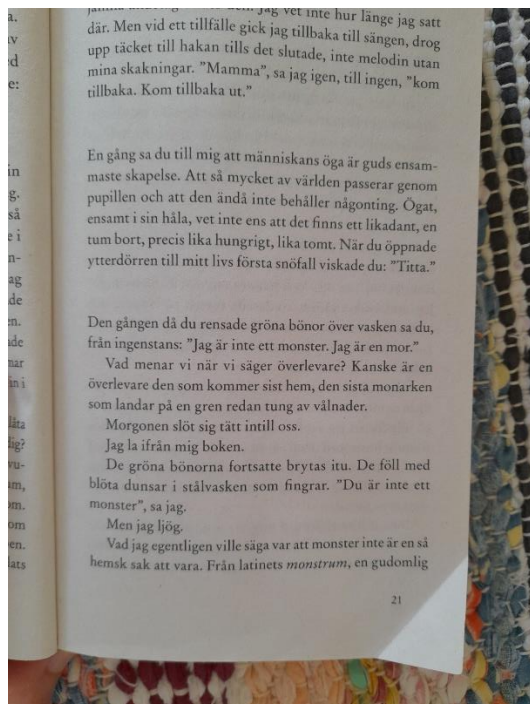
Om det man inte kan tala måste man skriva/måla måla/skriva.

Sedan väljer jag sida 21. För jag tycker den matchar 13 bra.

Mireya gav mig en sång en gång "they only want you when your 17 when your 21 your 2 fun"

Människans öga guds ensammaste skapelse.

Mellan djur och gud. Båda.

Orden för monster. Mother. Mor.

Latinet. Monstrum.

Yes yes yes

Ja ja ja

Orden: missfoster fikus bög

Freak fairy fag

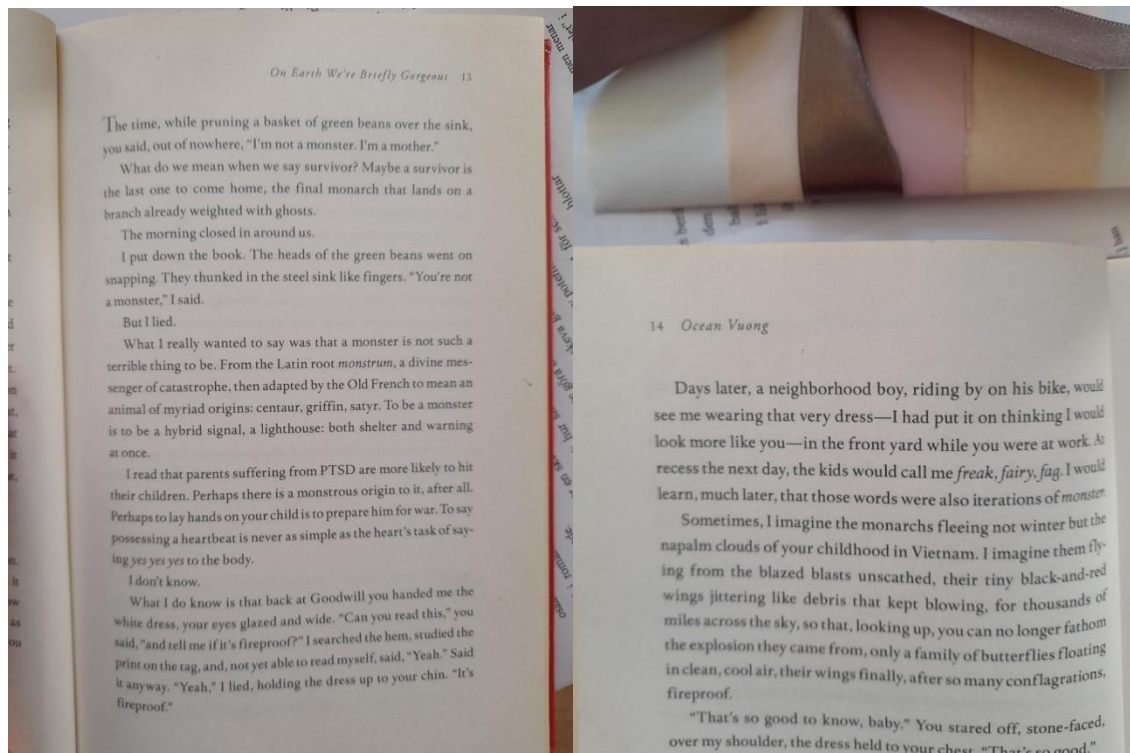
F

Försvinner, alliterationen (illitterat)

Vad är skillnaden mellan fairy (en älva) och fikus (en växt)

Missfoster är ett ord jag tycker om jag gillar miss- och så fostret som... (?) freak tycker jag är inte lika, det bär inte samma, jag tänker på freaky friday, det är en komedi men när jag tänker på den vill jag gråta, den handlar om mödrar och döttrar, jag tänker att den handlar om sorg, fel-queer i tiden. Jag lyssnar på en dokumentär om Lindsay, jag broderar Lindsay.

Closed in around us, slöt sig tätt intill oss (?) Jag ville få känslan av att morgonen skulle vara ett rum, runtom, som innesluter, men vet inte hur den agerar i något av språken.

Slutligen:

SLAKTA INNEHÅLLER OCKSÅ AKTA

Jag hittade en rad som har ord som inte är översatta från engelska och det är ord som används så som jag använder dom fast använder är fel ord det är att *kolla* på orden eller att *känna på dom med ögonen eller med munnen eller med öronen fingrarna nånstans som jag vet inte*. det är orden SLAUGHTER och LAUGHTER. Jag gjorde en översättning som läger sig bredvid:

SLAKTA INNEHÅLLER OCKSÅ AKTA.

Det är inte samma. Men jag håller i orden. Slakta. Är som typ slaughter tror jag. men akta och skratt är inte samma.

/// jag har skrivit om skrattet jag har ett stort intresse för skrattet som en potentiell motståndskraft men också förtryckarregim, jag skriver om det i min lilla avhandling, jag skriver

om hur skrattet hör ihop med döden och våldtäkt nångång ska det blir en text men den håller på och redigeras återkommer... ///

AKTA: först tänkte jag trodde jag det var ett ord som handlade om att *vårda* och *vörda*. Akta som ett omhändertagande om något, att ta hand om och akta. men sen tänkte jag att det är ju också att

Akta sig för

Akta SIG för

Akta sig FÖR

Och jag tänker på OMSORGEN OM SIG. och omsorgen om andra. Om den gräns mellan där man aldrig kunde veta (????) om omsorgen handlar om en själv eller om någon annan, att ta hand om en annan är det att ta hand om sig själv. och kommer båda leda till döden, till ett slaktande.

Det är ett slags, tänker jag, vaktande av en gräns men ännu mer kanske, ett vakande at gränsens icke-gräns, att vakta det faktum att vården inte är en osjälvvisk handling.

Att ta hand om och akta, innan slakten. Det kan vara: okej förhållanden för djuren som redan från början föds in i att vara dömda, ren genetiskt, till döden till maten. Är det bra. men är aktandet snarare riktat mot kvaliteten på produkten:

Är slutet efter slakten, är produkten:

Kött eller text.

KÖTT ELLER TEXT.

Jag fastnade i SLAUGHTER & LAUGHTER och glömde orden runt, och när jag skrev meningen själv skrev jag att en innehåller INNEHÅLLER den andra. Jag har ordet: inne. Håller, att hålla något, att hålla, att hålla inne – med att, hålla sig... jag noterar inne i inuti håller sig även SAKTA allt i detta, handlar det om en långsam rörelse, vad kan översättningen säga om tempo???

Jag läser i en intervju med ocean

/// att heta HAVET /// att berätta om sitt namn:

Copy-paste m kommentar:

The original cover—a photograph of a young Vuong between his aunt and mother—had been redesigned in the comparatively modest style of Continental publishing. Here, they appeared as if in a Victorian locket, inset in miniature on a backdrop of bluish-gray. In real life, Vuong materialized for our conversation full-size in a floral shirt.

“It’s the biggest reward that I didn’t know one could get as a writer, to be translated. To struggle so much in your life crossing borders, whether they’re national borders or class borders or even community, spatial borders—that all of a sudden, here are your words in Italian, and in Spanish, or what have you—that’s the most surreal gift.”

that he was the first in his family to learn to read proficiently, at age 11 and with great difficulty that was exacerbated by what he later discovered was a family history of dyslexia.

the story of his name, which is so perfect as to seem to have ordained his future as a poet. Born Vinh Quoc, his mother renamed him Ocean after learning that it was a word whose referent joined the United States to Vietnam. "She actually thought it was just the Pacific," Vuong adds, that "the Atlantic would be called something else." By age three, he had been rechristened, and his mother was calling him Sóng, the Vietnamese word for "wave," and a near-perfect homonym for sống, which means "to live." "I love that so much," Vuong says. "Her translation, it's a little off, right? It was just perfect." Later, she offered to let him give up his name—unsurprisingly, it was made fun of by his schoolmates—but Vuong decided to keep it. "What happened there was that she found pleasure in discovery and relating language to meaning. I just thought, well, she's proud of herself. And it's a rare moment for someone like my mother to be proud."

Every attempt to speak is also a grieving of the voice that never arrived." Speaking for someone who never spoke is also a way of paying homage to the absurdism and surrealism of the myriad mythologies that inspire him, tales which "ignore all rational sense" because they come out of a "nonsensical" world. "I think I stand firmly as an inventor and a mythmaker."

JAG TÄNKER PÅ ÖVERSÄTTNING OCH ÖVERRESA, AV HAVET KROSSING Å EN ÖVERSÄTTNING AV MYTEN OCH AV TYSTNADEN AV HAV O HIMMEL Å DET ÄR NÅGOT SOM INTE KAN FINNAS SOM SKA GÖRAS TILL VERKLIGHET AV VERKLIGHET TILL VERKLIGHET AV VERKLIGHET TILL NORMALITET ATT FÖRSÖKA FÖRKLARA ATT FÖRSÖKA AND I TRY TRY TRY TO REAL HUMAN...

(eventuellt en annan anteckning, minns ej)

Jag föreställer mig att jag ska skriva en text om sömn

Jag föreställer mig att jag ska skriva en text om etiken.

Den här texten har jag tänkt på och försökt skriva

Länge

Det har länge oroat mig och stört mig,

Känslan av att inte kunna läsa,

Fastän jag läser

Voracious

Slukande

Omfattande

Mycket.

Inte kunna läsa ordentligt

Fokuserat

Uppmärksam

Jag är så trött

Jag somnar

Jag har stora sömnproblem

Det oroar och stör mig
Jag pratar om mina sömnstörningar
Det är lätt att prata om
Känslan av att vara en dålig läsare
Inte vara bra inte vara god inte vara frisk och sund
Sakna sunt förnuft
Inte kunna göra texten rättvisa

“The fact of the matter is that displacement, immigration and war are some of the most common factors of human history, so I always insist with a little mischievousness that I’m writing something very normal, very common. In fact, perhaps the middle class story is the exotic, is the rare, privileged gem that very few people get to experience.”

VILKEN ERFARENHET SOM BEHÖVER ÖVERSÄTTAS... INPACKAS...

JAG TÄNKER PÅ ÖVERSÄTTNING IN I EN PSYKOLOGISK KONTEXT... EN POLITISK... DET ALLMÄNGILTIGA, VAD DET ÄR OSV...

Every attempt to speak is also a grieving of the voice that never arrived.” Speaking for someone who never spoke is also a way of paying homage to the absurdism and surrealism of the myriad mythologies that inspire him, tales which “ignore all rational sense” because they come out of a “nonsensical” world. “I think I stand firmly as an inventor and a mythmaker.”

he described being plagued when writing poetry by the question: “Could I be doing something better with these hands?” In the “macro sense,” he says, he no longer has this question, in that poetry has become “a career, a life . . . I teach, I have a salary,” a kind of solidification for which he is grateful. “You know, this is it. In a way this is all I got.”

VAD BETYDER DET???

////JAG TÄNKER PÅ HUR JAG SKULLE VILJA GÖRA SOM EN ÖVERSÄTTNING AV DSM5??

OCH EN BOK OM HAVET... ARTNAMNEN...

It is, he says, “a haunting and grinding effect. But, again, I gave myself permission to go forward because now as opposed to before I’m committed to this. There’s no turning back.”

HEMSÖKELSEN

ÖVERSÄTTNINGENS **HEMSÖKELSE**...

The idea of commitment recurs when Vuong speaks to me about optimism. “For myself, optimism is not the sort of blinding, delusional, hope for the best, pull yourself up from the bootstraps and go for it—that very manifest destiny, machismo American spirit.” For him, it “has to be grounded on actual possibilities. When I think about what it means to be an optimist, I think about the work that can happen and the bonds that can happen when I commit to this work.”

ATT SOM VÄLJA VAD ORDEN BETYDER

The luxury of this position, Vuong says, is that he can leave behind what is problematic about the American tradition and take what is useful, like “the very admirable spirit of cohesion and redefining through innovative forms an American poetics for myself.”

That, he says, “is what manic spirit I chose to carry.”

ATT VÄLJA, EN MAKT I LÄSNINGEN, I VALET I UR-VALET... BLICKEN...

KOLLA...

Sedan intervju med översättaren:

Besatthet och jaglöshet är två ingångar till översättningverket,

ändå ställer högre krav på – vad ska man kalla det?– ögonblicklig läsbarhet? Prosan måste flyta på, på ett annat sätt – dikten är koncentrerad, inbjuder till att läsaren dröjer kvar vid bilderna, medan prosan om den översätts på samma sätt lätt får en knagglighet som reser hinder i vägen för upplevelsen.

att något också tillkommer. Originaltexten filtreras genom ett temperament, en förståelse, en läsart. Samtidigt upplever jag ofta en spöklik friktionslöshet i arbetet,

DET SPÖKLIKA, HEMSÖKELSEN

att börja tänka som författaren, eller något åt det hållet. Besatthet kanske?

MEN VILL JAG DET, DET ÄR NÅGOT SOM KÄNNES FARLIGT, VAD ÄR MÖJLIGT I DET

idiosynkrasierna som låter så enkla och självklara i originalet att låta enkla och självklara också på svenska. Här tror jag att man, visserligen vägled av något slags identifikation – jag nämnde det tidigare – får låta den egna poetiska intuitionen lysa upp vägen.

IIIIIIII

MEN FINNS NÅGOT // SJÄLV-KLART

Många ord gömmer sig i ett ord

Hos en poet som Vuong, som kommer till språket utifrån, är de kanske delvis främmande orden ett slags frambesvärjande av en identitet, ett försök till klarläggande av vad det innebär att vara människa. Han liksom upptäcker språket genom sitt skrivande, och läsaren görs delaktig i den processen – nya sammanhang, blixtar av plötslig mening. Så hur fri kan man göra sig när man översätter något sådant? Jag tror att friheten man har är friheten man får av författaren.

VAD TÄNKA OM DETTA VAD ÄR ETT MÖTE

JAG TÄNKER PÅ

ARRIVANT¹

MÖTE

STRANGE STRANGER²

¹ Derrida...

² Morton...

KOMMA TILL SIG SOM FRÄMMANDE

VAD ÄR ETT UTIFRÅN KOMMANDE

Jag vill gärna tro att där finns ett släktskap, fastän våra utgångspunkter och horisonten för vår förståelse är så olikartade. Vi förlitar oss båda på språket, som skiftande gränser för »världen« inuti och utanför. Namngivandet som magisk handling, ett infångande och frisläppande.

VAD ÄR ETT SLÄKTSKAP

VEM ÄR